

'פְּסִיכּוֹלָגִיה'

תרופה או טריפה

- מאמר חמישי בסדרה -

היות ונתקבלו כמה וכמה בקשות ע"י הקוראים הנכבדים, לציין גם מקורות מסוימים הקדושים על הנזק של חינוך על פי תורת הפסיכולוגיה שכטב חמי הגויים, ומahan ובס"ד נתקבל בימים אלו אמר נפלא ע"י אחד הקוראים בו הוא מלקט דבריהם של הראשונים כמלאים על נושא זה, אמרנו להביא מוקדם את מאמרו (בשני המשכים), וрок לאחר מכן להמשיך בסדרת המארמים.

לאחרונה מתפרסמים חדשניים לבקרים, על קורסים למיניהם לציבור החדי, הבנויים על דעות וחכמוות הגויים, שמשפצים אותם לציבור החידי, ויש שמעربים גם דברי קודש מתרבותנו הקדושה, ואור וחושך ממששים בערבוביא, ויש הרבה אנשיים תמים וישראלים, השואלים מה רע בזה, הלא אמר חז"ל "חכמה בגויים מה תורת אבות", ולמה לא להעזר בזה לשפר את איכותת האמונה, וזה יעוז גם לעובdot ה', ולפי הנשמע יש כאן שאומרים שהיה להם תועלת בקורסים אלה (כך לפחות ע"פ הפרטמת), והאנשים האלה רוצחים לדעתם את דעתו תורתנו הקדושה מסכמת לדברים אלה, או שעפי תורתנו הקדושה יש להתרחק מהם ומהמונם, ועכ"פ לבדוק בשבע חקירות ודרישות לפני שמסכנים את נפשותיהם בדברים כאלה.

הן מדעות ישותן הן ממידות טובות, הכל בה מה צריך להשלמת הנפש בקרבת אלקים לשמת אדים".

"וַהֲתִיכּוּ אֲשֶׁר דָבַרְוּ חִזְקִילָה בְּרֵבָה אַיִלָה וְזֶלֶל, יְשַׁחַם בָּגּוֹיִם תָּאַמְּנִין וְכוֹי יְשַׁתְּרֵא אַמְתָה יְשַׁחַם תָּאַמְּנִין וְכוֹי, הַוְדִיעָה קָשַׁת דְבָרֵי אַמְתָה יְשַׁחַם בָּגּוֹיִם אֶל וְתָבּוֹנָה בָגּוֹיִם, עַמְדוּ בָהּ גָדוֹלִי חִקְרִי לְבָחָרוּ כָוחֹת הַטָבָע וְלַהֲשַׁתְמֵשׁ בָהּ, עַיִן רָוָה וְתַעֲדֵה כִי חִקְרָוּ לְשֻׁום בַּיָם דָרְךָ לְעַשְׂתָה סְפִינָות גָדוֹלָות וְנוֹרָאות וְכוֹי, וְהַתְחַכְמָוּ לְקָדְרָה בָהָרִים הַתָּאַמְּנִין", וזה אומר חכמה בגויים תאמין".

"אבל שיאמר איש ירא אלקים, בלי קידרות וידעות ומחשבות ובחוינות אשר חקרו חכמי האומות ודרשו נבוני הגויים לא היה יודע למצוא פשר דבר בכתב יושר דברי אמת בספר היישר זאת התורה אשר שם לבני ישראל, זה צוב וشكر, ואמרו תורה באומות העולם לא תאמין, אין התורה הקדושה צריכה עזר מחכמי האומות, הנՓוך הוא מהתורה יוגלה נסתורות וצפונות ונעלמות בכל החכמוות, כי היא נקראת צפנת פענה שמגלוות הנעלם מעיני השכל האדם והבן זה".

"חכמי ישראל הנודעים בשם התפארו ספרו ש"ת מהנה חיים ח"ב בשער המחנה, וא"א להעתיק כאן כל דבריו שהאריך מאד, וכל דבריו הם קילורין לעניינים, ואעתיק כמה כתעים השיעיכים לעניינו, זה לשונו; "עמדו וגדרו להרחק כמתהוי קשת מהכמת אנשים מלומדים ומלימודי נבוני האפיקורסים, ושמו לחוק בישראל לדעת כל היוצא מן הטעמה טמא וכו', כי התורה שלימה הופר בה האומות אם ידרשו בספר תורה אלקים יאיר שלנו כשיחה בטלה שלם, הס מהזהcir שחרר שום דעת ומחשبة השכל והקירה מאמרות ה טהורות, הנՓוך הוא הנעלם מעיני חכמי המশנה והՓוך בה דכלוא בה שלא חסר ממנה מאומה,

"אומר אני לפְּסִיכּוֹלָגִיה זו אינה מיוסדת על פירוש מצוה מצות התורה כאשר מסכתות שבמשנה, אלא כוללה מוסרים ומדות, וחכמי אומות העולם ג"כ חקרו ספרים כמו שבדו מלכם בדרכי המוסר כיצד יתנהג האדם עם חייו, לפיכך התחיל התנא במסכת זו זו משה קבל תורה מסיני, לומר לך שהמדות והמוסרים שבזו המסכת לא בזו אתם חכמי המשנה מלכם אלא אף אלו נאמרו בסיני", עכ"ל.

לאיזה אנשים שנוטעים אליו חיללה לעבור על קל שבקלות, אדרבה הוא ג"כ מוכיח אותם על עבדות הש"ית, ומה איכפת לנו מה שעשו אותן ומופותים, אבל באמת דעת ש"ז לא טוב לדבק ולהתחבר עמו, שლsoftmax כל סוף שקר אין לו רגלים ויבא מכשולות גדולות על ידו וכו", עכ"ל.

ואם המאור ושם כתוב כך על אחד שמלמד תורה ומוסר, רק שאינו מוחזק לצדיק וחסיד, ק"ו לאלה שלומדים דעתות של האפיקורוסים אף אם למאית עין אין מוצא בהם כל פסול, סוף כל סוף שקר אין לו רגלים, ואربם טמון בקרובם.

וחוץ מן הסכנה לקבל לך מפי אפיקורוסים החיים חי בהםיות, עוד זאת הרי רואים בחוש איך נתעקים שכלותם בדור עקש ופתלגול ו奧מרם לחושך או ולאו חושך, והם מחדשים חידושים בכל עת, גם מה שהיה מוסכם אצלם בא חוקר חדש ובטל את דברי האחרים ויש לו שיטה חדשה, הרי יש לו את התואר פרופסור ומוכrho הוא לחדש בתחום שלו (זו היא הפרנסה שלהם), ופרצו את כל המוסכימות גם מה שהיא מוסכם אצל חכמי הגויים מיימי קדם, ואם כן איך נאמין לכל הגיגיהם ושגעוניותיהם של החוקרם והפסיכולוגים והמדענים למיניהם, אם מחר יהיה הכל שהוא קפילת השום.

וכבר האיר עניינו זה מラン החתום ספר סוף קדושים ז"ל:

"דזקיי עמי הארץ מלבד שם בעצם מתפסים, אף חכמתם שבמי בחורתם מתפשטת לדורות הבאים אחריהם, כי כן דרכם בחכמה העווה", שלעולם דוחים דברי ראשונים ואומרים שלא עדן על הטבע והחזרונים התחכו יותר, נמצא הוא עצמו מתפשט וחכמו תסרכה בחויו שרואה תלמידיו הבאים אחריו ישימו לא מליטתו וכו', אך בחכמי ת"ח אינם כן, אלא כל זמן שзыкנים הם בעצם מתחכמים יותר, ולא עוד אלא תלמידים הבאים אחריהם לעולם יכבדו דברי הראשונים ואומרים, עליהם תמות חכמה, ואם הראשונים כמלאיכים אנחנו כבנין אדם וכו", עכ"ל.

וא"כ איך נסמור על דברי אחד מהם, אם קרוב לוודאי שבבים מן הימים יבא אחד מחברי ויבטל את דבריו מכל וכל, וישם כל דעתו ושיטותו לולע ולקלס.

כל זה כתבתי לך קורא נעים, אף אם אין ידוע ואני מרגיש הנזק מכך ודעות הגויים והאפיקורוסים, עם כל זה צריך לדעת ברור כי היוצאה מן הטעמא טמא, ושומר נפשו ירחק מהם. – המשך ב글ון הבא א"ה –

בשם התוס'adam אנשים קטנים לומדים לפני וב שניינו הגון אסור דחישין דלמא ממשבי, וכותב הש"ץ שם ז"ל:

"חיזין דאר בימי הש"ס היו קטנים, וכל שכן בזמן הזה שכולם נחברים קטנים, כמ"ש אם ראשונים לבני אדם אנו חמורים ולא חמورو של ר' פנחס בן יאיר, וא"כ בזמן הזה אין חילוק", עכ"ל.

הרי שלך לפניך, כי אפילו בדברי תורה אין למדוד מפי רב שאיןנו הגון, ואין אף אחד בדור הזה שיכל לומר שיבورو את האוכל ויזורק את הפסולת, כ"ש בענייני דעתות והש>((יפות)) ששה סכנה ראה יותר.

ואם אמר יאמיר מאן דהוא, הרי אנו רואים בעניינו שאין מלמדים שם רק דברים טובים ומוסיעים ולא שום דברים המתגדים לתורתנו הקדושה, אף אתה אמרו לו שבענייני דעתות והש>((יפות)) די בהשכמה דקה מן הדקה שאנו ניכר בתחילתו, לבלב דעת האדם ולקרוו מאמונה וראתה ה' תורה, וכ"ש אם אנשים נבונים יראי ה' באמת רואים שמעורה בהם הרבה דעתות פסולות.

וכך כתוב בספר הישר לר' שער השישי ווז"ל:

"יש חכמתו משחיתים האמונה, כגון חכמתו החיצונית וחכמתו האפיקורוסים וחכמתו הפילוסופיה, וכל אלה אין צריך לעובד אלקים לשקווד עליהם, רק ירחק מהם ככל חחו, כי בטרם שישיג מהם תועלת יאביד אמונהו", עכ"ל.

עוד שם בשער השלישי עשרה, ווז"ל:

"אם יתעסק בחכמתו חיצונית אשר מחייביהם, צריך רק שעסק אחר שתהיה מחייבתו ממנה, וישליך זה העסק אחר הגוי, כי יותר יהיה ההיזק הבא עליו מן התועלת אשר ירוית בו, כי כל המשחיתים אמוניות המאבדים התקותם מהעהוה"ב הם אשר דבקו בחכמתו החיצונית ואשר התחרבו ללימודיהם, ואם יחשב נפשו כי הוא חסיד וכי לא יוכל החכמת להשתית אמונהו, אין הדבר כאשר ידמה, אבל הוא מתרחק מעט מעט מהאמונה ואני מרגיש, ויחסוב שהוא מתחזק בתומתו והוא לא ידע שהוא רוחק ממנו מואוד", עכ"ל.

ואעתיק לך בקיצור דברים חזובים להבות אש מספה"ק מאור ושם פר' ראה, כי הדברים שייכים גם לעניינינו, ווז"ל שם:

"דנה מדרך המון עם כשותמעון אומרים על אחד שעשה איזה אות או מופת, תיכח הם נועסים אליו ומאמנים לו כל מה שייאמר להם, הגם שלא היו מכיריהם אותו מכבר מנעוורי ממה טיבו ומה הנגנתו וכו', ואסור לנסוע אליו, ואם תמצא לומר מה מזיקו דבר זה, וכי אומר הוא

ללמדך שאף בענייני מוסר ומדות אלו בחוקים מהם כרחוק מזורך ממערב, ואנו קבלנו המדות והמוסרים בקבלת מרבותינו הקדושים דור אחר דור עד למשה מסיני.

ובפרט שא"א שיצא מפי המינים והאפיקורוסים החיים בזומה וברפש, דיעות ישירות, כי הקולמוס הוא לשון הלב, והלב שלם סתום ומטומטם במאכלות אסורות שאמרו ח"ל שמטומטין את הלב.

והנה א"א להאריך ולברר כל המחשבות המעורבות היוצאות מآل החיים חי בחיות ומתפתחים במאכלות אסורות המתמטמים את הלב, אבל עתיק לך בקיצור מה. שכטב בטפח"ק דגל מחנה אפרים פר' עקב, שהעתיק מה שהшиб הרומב"ם ע"י תלמידיו ר' שמואל אבן תבון ז"ל:

"ע"פ חכמת הטבע כי מכל מיני מאכל ומשקה נעשה דם ומהדים יורד אל הגוף ומהכבד עולה הברירות אל הלב ומהלב עולה המובהר והדק אל המוח ושם שורה השכל וחיות של האדם,ומי שומר עצמו מאכלות המותרות וה אסור והטמא, נעשו דמי צלולין וטהורין ויש לו לב טהור וכו',ומי שומר עצמו יותר ומקdash את אכילתוא ע"פ דרכי ה' ותורתו נעשה מזה בנין אב והיא השכל לכל רמ"ח אבריו וمتקדשים ומתהרים, וכן להיפך ח"ז נעשה בנין אב של כל עכור ומעופש בדעתות זרות וכו' ורמ"ח אבריו נתמאים, טמא טמא יקרה לכל דבר וכו' ונופל לדעתות זרות".

"לכן התנאים ואמוראים ובבעלי המדות וחכמי המשנה הם שמרו נפשן שלא יתגלו בפת בג הזקן ובין משתיו, ולכן האירו אור שכם יהיה שורה עליהם רוחה"ק וכו', אבל אנשים הללו בודאי טמאים ונטמאו דם ומשם לבם ומוחם שלם נטמאים במאכלות האסורות ואפיקורוסות, ולך החיות שלם נוטה למיניות ואפיקורוסות, ולא יכול לקבל מתקיות נופת צוף דברי מאמרי הבנויים ע"פ שללALK עולם ומלך עליון וכו", עכ"ל.

ואם אמר יאמיר לך מאן דהוא, הרי אנחנו לא מקבלים הכל מהם רק מה שמותאמים לציבור החardi, ומה שנראה ממוקור מושחת אנו זורקים, אף אתה אמר לו, אפילו אם ימצא תלמיד חכם אמיתי וראו שמים מורים שיעבור על כל החומר לפרטיה ולדקוקה, ג"כ א"א לסמר על זה, כמו שאבאר.

כי הרי אפילו דיני התורה הקדושה אסור ללמידה מפני מן ואפיקורוס ואיתה בגמי שההתנא הקדוש רבבי מאיר למד תורה אחר, שר' מאיר רמן מצא תוכנוأكل קליפתו זוך, וכותב הש"ץ בהלכות תלמוד תורה י"ד סימן רמו"ס ק"ח